

Joels bok og den laodikeiske syvendedags adventistkirke – nummer førtiseks

Jeff Pippenger

2026-02-12

Nummer førtiseks

Cæsarea Filippi til Cæsarea Maritima representerer perioden fra den tredje til den niende time, som er delt ved den sjette time. Delingen fra Cæsarea til Cæsarea var Forklarelsens berg. Forklarelsens berg samordner to andre linjer med veimerket på tre trinn som går forut for pinsens søndagslov med fem dager.

På fjellet talte Gud Faderen for annen gang. Første gang Han talte, var ved Kristi dåp; siste gang var like før korset.

Nå er min sjel opprørt; og hva skal jeg si? Far, frels meg fra denne stund; men for denne saks skyld er jeg kommet til denne stund. Far, herliggjør ditt navn. Da kom det en røst fra himmelen, som sa: Jeg har både herliggjort det og vil herliggjøre det igjen. Folket som stod der og hørte det, sa derfor at det tordnet; andre sa: En engel talte til ham. Johannes 12:27–29.

Gud herliggjør sitt navn når han besegler de hundre og førtifire tusen og skriver sitt navn på dem.

Den som seirer, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og han skal aldri mer gå ut; og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, som kommer ned fra himmelen fra min Gud; og jeg vil skrive på ham mitt nye navn. Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene. Åpenbaringen 3:12, 13.

På Forklarelsens berg var Peter, Jakob og Johannes de eneste disiplene som var til stede, slik de også var ved oppvekkelsen av Jairus' datter og igjen i Getsemane. Getsemane, liksom da Faderen talte i Johannes tolv, kom like før korset. Getsemane betyr «oljepresse» og identifiserer jomfruens oljeprobe. Getsemane er den «krisen» som bringer sjelen «ansikt til ansikt med døden», og de kloke jomfruene består prøven, for i den andre tempelprøven kom de ansikt til ansikt med livet, slik Jesus underviste «ansikt til ansikt» i tretti dager.

Den første gangen Faderen talte, var ved Kristi dåp, og den første gangen han utelukkende tok med seg Peter, Jakob og Johannes, var da Jairus' tolv år gamle datter ble oppreist. Oppreisningen av den tolv år gamle jomfruen svarer til Kristi dåp, som symboliserer oppstandelsens kraft. Oppreisningen av Jairus' datter svarer til Kristi dåp og Caesarea Filippi. Getsemane og Kristi sjelelige uro da Faderen talte like før korset, svarer til Caesarea Maritima.

Linje på linje representerer Peter de hundre og førtifire tusen som blir beseglet i Cæsarea Filippi, når Simon Barjona får sitt navn forandret til Peter. Etter å ha blitt beseglet i Panium, som er Cæsarea Filippi, går Peter til den sjette time på fjellet, hvor han blir løftet opp som et banner idet han fortsetter for å besvare Cornelius' kall i Cæsarea Maritima. I Cæsarea Filippi forlater Peter leirmøtet i Exeter med Guds segl og budskapet om midnattsropet til å forkynne. Budskapet om

islam, slik det er representert ved basunhøytiden, fører Peter videre til Cæsarea ved havet. Budskapet om islam løfter Peter opp for verdens blikk, for Peter har på forhånd forutsagt islams profetiske ankomst før basunhøytiden.

Se, jeg vil sende dere profeten Elia før Herrens store og fryktelige dag kommer. Og han skal vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann. Malaki 4:5, 6.

Linje på linje er Elias-budskapet det budskap som bygger på å samstemme fedrene med deres barn. Elias var Fader Miller, som illustrerer sine barn. De hundre og førtifire tusen er William Millers barn, og å vende Millers hjerte til hans barn er å bringe den millerittiske historie i samklang med Elias' historie, så vel som Johannes Døperen med den budbærer som er knyttet til de hundre og førtifire tusen. Et element i samstemmingen av disse fire linjene er at i hver av prøvelseshistoriene til Elias, Johannes og Miller var det eneste budskap om nærværende sannhet budskapet som kom gjennom budbæreren.

Og Elia, tisjebitten, som hørte til blant innbyggerne i Gilead, sa til Ahab: Så sant Herren, Israels Gud, lever, han som jeg står framfor, skal det i disse år verken komme dugg eller regn uten etter mitt ord. 1 Kong 17:1.

Søster White gjør det klart at de som ikke tok imot Johannes' budskap, han som Jesus identifiserte som Elia, ikke ville ha gagn av Jesu lære, og også at de som forkastet Millers budskap, fremstilt som den første engels budskap, ikke kunne ha gagn av den andre engels budskap. Sammen med Elias kunngjøring om at regn bare ville komme på hans ord, fulgte den endelige prøven, som innbefattet befaling om å velge mellom Elias budskap eller Ba'al's budskap. Det profetiske symbolet «hvor lenge» knytter Elias Karmelfjell til søndagsloven.

Så sendte Akab bud til alle Israels barn og samlet profetene på Karmel-fjellet. Og Elia trådte fram for hele folket og sa: Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Er Herren Gud, så følg ham; men er det Ba'al, så følg ham. Men folket svarte ham ikke et ord. Da sa Elia til folket: Jeg, bare jeg, er blitt tilbake som profet for Herren; men Ba'al's profeter er fire hundre og femti menn. La dem derfor gi oss to okser; og la dem velge den ene oxen for seg og skjære den opp i stykker og legge den på veden, men ikke tenne ild under; og jeg vil stille i stand den andre oxen og legge den på veden, og jeg vil ikke tenne ild under. Så skal dere påkalle navnet på deres guder, og jeg vil påkalle Herrens navn; og den Gud som svarer med ild, han er Gud. Og hele folket svarte og sa: Det er vel talt. 1 Kong 18:20–24.

Prøven på Karmel var et valg mellom to budskap. En prøve mellom sann og falsk profeti, og budbringeren Elia eller profetene som satt ved Jesabels bord. Det dreide seg om budbringeren og budskapet. I 1844 ble Karmel gjentatt idet Herren frembrakte en prøve som åpenbarte Miller som den sanne profet, og Millers budskap som dugg og regn. Skillet mellom den sanne profet og det sanne budskap, i kontrast til den falske profet og det falske budskap, ble fremstilt på leirmøtet i Exeter ved Exeter-teltet og teltet til Watertown-gruppen. To tabernakler som representerte det sanne i kontrast til det falske. Skillet som ble gjort på Karmel og historien fra 1844 blir identifisert ved Cæsarea Filippi når Peter blir beseglet og løftet opp på fjellet som et banner. Han blir løftet

opp fordi han hadde hevdet at hans budskap var det eneste sanne budskapet om det sene regn. Han ble løftet opp da hans forutsigelse ble oppfylt.

Basunhøytiden er den tredje og lakmustesten i pinsetiden, og før lakmustesten identifiserer Peter at islam skal slippes løs for å markere begynnelsen på forkynnelsen av midnattsropet. Oppfyllelsen av profetien var det som utgjorde forskjellen mellom millerittene og protestantene, som representerer det tidligere paktsfolket som blir forbigått. Elia drepte personlig de falske profetene, da forskjellen mellom sant og falskt var blitt åpenbart. Forskjellen blir gjort ved basunhøytiden, når en forutsigelse om islam blir oppfylt.

Midnattsropet i millerittisk historie var en forutsigelse som ble korrigert og deretter oppfylt. Det ble oppfylt den 22. oktober 1844, mens Millers opprinnelige forståelse av Midnattsropet var året 1843. Samuel Snow representerer korrigeringen av budskapet, og hans budskap ble kjent som det «sanne» Midnattsrop-budskapet.

1844 var en illustrasjon av forskjellen mellom Millers budskap og protestantenes budskap. I prøvelsesprosessen ble protestantene slått av Miller, og de ble deretter frafallen protestantisme, Romas døtre, Jesabels prester. Forskjellen ble åpenbart ved enten å ta imot eller forkaste det profetiske budskapet. Hos Johannes og Miller avdekket det profetiske budskapet det falske budskapet til det tidligere paktsfolket som ble forbigått. Elias' budskap hevdet at det ikke skulle komme regn unntatt ved hans ord, og etter tre og et halvt år skulle prøven på denne påstanden bli åpenbart.

Da Ahab fikk se Elia, sa Ahab til ham: Er det du som fører ulykke over Israel? Han svarte: Jeg har ikke ført ulykke over Israel, men du og din fars hus, fordi dere har forlatt Herrens bud, og du har fulgt Baalene. Send nå bud og kall sammen til meg hele Israel på Karmel-fjellet, og de fire hundre og femti Baals-profetene og de fire hundre Asjera-profetene, som eter ved Jesabels bord. 1 Kong 18:17–19.

Skillet mellom det falske og det sanne, enten det gjaldt budbæreren eller budskapet, ble tydeliggjort gjennom en prøvelsesprosess som omfattet anklager både mot budskapet og budbæreren. Elia var den som ble anklaget for å volde Israel ulykke, for hans budskap hadde stanset regnet. Hadde det fortsatt å regne i Israel, ville intet spørsmål om Elia ha blitt reist. Saken bygde på Elias forutsigelse og dens oppfyllelse gjennom de tre og et halvt årene.

Når Peter er ved prøven ved Cæsarea Filippi, som er basunhøytiden, og også der eselet løses, markeres begynnelsen på budskapet om Midnattsropet. Peter, lik Elias, har nettopp vært vitne til stadfestelsen av sin forutsigelse, og skillet mellom det sanne og det falske er blitt demonstrert så alle kan se det. Stadfestelsen av forutsigelsen er fremstilt ved basunhøytiden — som er prøven. Forutsigelsen ble typifisert ved både 1840 og 1844, hvor en forutsigelse blir korrigert og deretter oppfylt. Josiah Litchs korrigerte forutsigelse gav kraft til den første engelen den 11. august 1840, og Millers forutsigelse om året 1843 ble korrigert av Snow.

«I året 1840 vakte enda en bemerkelsesverdig oppfyllelse av profetien utbredt interesse. To år tidligere hadde Josiah Litch, en av de ledende forkynnerne av det annet advent, offentliggjort

en utlegning av Åpenbaringen 9, hvor han forutsa Det osmanske rikets fall. Ifølge hans beregninger skulle denne makten bli styrtet ... den 11. august 1840, da det kan forventes at den osmanske makt i Konstantinopel blir brutt. Og dette tror jeg vil vise seg å være tilfelle.»

«På nøyaktig den tid som var angitt, tok Tyrkia, gjennom sine ambassadører, imot de allierte maktene i Europas beskyttelse, og stilte seg dermed under de kristne nasjoners kontroll. Hendelsen oppfylte forutsigelsen nøyaktig. Da dette ble kjent, ble mengder overbevist om riktigheten av de prinsipper for profetisk fortolkning som var antatt av Miller og hans medarbeidere, og adventbevegelsen fikk en vidunderlig framdrift. Lærde menn og menn i høye stillinger sluttet seg til Miller, både i å forkynne og i å utgi hans synspunkter, og fra 1840 til 1844 utbredte arbeidet seg raskt.» The Great Controversy, 334, 335.

Litchs forutsigelse handlet om islam, og Snows forutsigelse handlet om den lukkede dør. Da Litchs forutsigelse ble oppfylt, ble den metodikken som hadde stadfestet budskapet, godtatt, og de som godtok budskapet, «forente seg» med budbringeren. Både budskapet og budbringeren ble anerkjent i oppfyllelsen av forutsigelsen. Litchs forutsigelse handlet om islam, og Snows forutsigelse handlet om den lukkede dør.

«Jeg så Guds folk glade i forventning, idet de så fram til sin Herre. Men Gud hadde til hensikt å prøve dem. Hans hånd dekket over en feil i beregningen av de profetiske tidsperiodene. De som så fram til sin Herre, oppdaget ikke denne feilen, og heller ikke de mest lærde menn som motsatte seg tiden, maktet å se den. Gud hadde til hensikt at hans folk skulle møte en skuffelse. Tiden gikk, og de som med glad forventning hadde sett fram til sin Frelser, ble bedrøvede og motløse, mens de som ikke hadde elsket Jesu tilsynekomst, men hadde tatt imot budskapet av frykt, var fornøyde med at han ikke kom på den forventede tiden. Deres bekjennelse hadde ikke påvirket hjertet og rensset livet. Tidens forløp var vel skikket til å åpenbare slike hjerter. De var de første til å vende seg bort og spotte de sorgfulle, skuffede som virkelig elsket sin Frelseres tilsynekomst. Jeg så Guds visdom i å prøve sitt folk og gi dem en gjennomgripende prøve for å avdekke dem som ville vike tilbake og vende om i prøvens time.»

«Jesus og hele den himmelske hærs kare så med medfølelse og kjærlighet på dem som med inderlig forventning hadde lengtet etter å se ham som deres sjeler elsket. Engler svedde omkring dem for å styrke dem i deres prøvelses stund. De som hadde forsømt å ta imot det himmelske budskap, ble etterlatt i mørke, og Guds vrede ble opptent mot dem, fordi de ikke ville ta imot det lys som han hadde sendt dem fra himmelen. Disse trofaste, skuffede, som ikke kunne forstå hvorfor deres Herre ikke kom, ble ikke etterlatt i mørke. På ny ble de ledet til sine bibler for å granske de profetiske tidsperiodene. Herrens hånd ble tatt bort fra tallene, og feilen ble forklart. De så at de profetiske tidsperiodene strakte seg til 1844, og at det samme beviset som de hadde framført for å vise at de profetiske tidsperiodene endte i 1843, beviste at de ville utløpe i 1844. Lys fra Guds Ord skinte over deres stilling, og de oppdaget en utsettelsestid — «Om det dryger, så vent på det.» I sin kjærlighet til Kristi snare komme hadde de oversett synets utsettelse, som var beregnet på å åpenbare de sanne ventende. Igjen hadde de et tidspunkt. Likevel så jeg at mange av dem ikke kunne heve seg over sin dype skuffelse til å eie den grad av nidkjærhet og kraft som hadde kjennetegnet deres tro i 1843.»

«Satan og hans engler triumferte over dem, og de som ikke ville ta imot budskapet, gratulerte seg selv med sin fremsynte dømmekraft og visdom ved ikke å motta villfarelsen, som de kalte det. De innså ikke at de forkastet Guds råd til skade for seg selv, og at de arbeidet i forening med Satan og hans engler for å forvirre Guds folk, som levde ut det himmelsendte budskapet.»

«De troende i dette budskapet ble undertrykt i menighetene. En tid ble de som ikke ville ta imot budskapet, holdt tilbake av frykt fra å gi uttrykk for sitt hjertes følelser; men tidens forløp åpenbarte deres sanne sinnelag. De ønsket å bringe den vitnesbyrd til taushet som de ventende følte seg tvunget til å bære, nemlig at de profetiske tidsperiodene strakte seg til 1844. Med klarhet forklarte de troende sin feiltakelse og gav grunnene til at de ventet sin Herre i 1844. Deres motstandere kunne ikke føre frem noen argumenter mot de sterke grunnene som var blitt fremlagt. Likevel ble menighetenes vrede opptent; de var fast bestemt på ikke å lytte til bevisene og på å stenge vitnesbyrddet ute fra menighetene, så de andre ikke kunne høre det. De som ikke våget å holde tilbake fra andre det lys Gud hadde gitt dem, ble stengt ute fra menighetene; men Jesus var med dem, og de gledet seg i lyset fra Hans åsyn. De var beredt til å motta den andre engels budskap.» Early Writings, 235–237.

Peter fremstiller de hundre og førtifire tusen, som i likhet med Litch fremsetter en korrigert forutsigelse om islam og enden på et rike; og i likhet med Snow fremsetter Peter også en korrigert forutsigelse om den lukkede dør. Litchs budskap om islams annet ve var en ytre forutsigelse, og Snows lukkede dør var en indre forutsigelse. For Snow begynte arbeidet da Herren tok sin hånd bort fra tallene, og da ble det sett at det samme bevismaterialet som tidligere hadde vært antatt å bevise 1843, i virkeligheten beviste 22. oktober 1844. For Litch var det en beregning som, da den ble oppfylt, førte engelen i Åpenbaringen 10 ned til å stå på jorden og havet.

Det faktum at Litch omberegnet sin forutsigelse ti dager før dens oppfyllelse, identifiserer arbeidet med å korrigere en tidligere forutsigelse som en prøve. Er begynnelsen i 1840 og avslutningen i 1844 i virkeligheten et profetisk symbol på en forutsigelse som omberegnes for å bli det sanne midnattsrop? Typifiserer alfa og omega i den millerittiske historien, som ble avsluttet med forkynnelsen av midnattsropet, faktisk de profetiske kjennetegn ved det sanne midnattsropet til de hundre og førtifire tusen?

I begge periodene da den korrigerte forutsigelsens forkynnelse fant sted, kom det til syne strid mot millerittbudskapet, for budskapet uroet folket. Når Peter står ved Caesarea Filippi, er det strid om budskapet som begynte før Caesarea Filippi, for det er oppfyllelsen som bekrefter at det bare var ved Peters ord at budskapet om regn ville falle. Caesarea Filippi er basunhøytiden og svarer til at Kristus sender to disipler, som representerer den andre engel, for å løse Islams esel. Løsningen av Islams esel kunngjør begynnelsen på budskapet om midnattsskriket ved leirmøtet i Exeter, for da Samuel Snow ankom til hest én dag for sent, den 13. august, han som hadde drygd heller enn å ankomme på åpningsdagen, markerer dette slutten på ventetiden og begynnelsen på budskapet som skulle bli båret frem som en flodbølge da møtet endte den 17.

Striden i millerittisk historie, kong Ahabs anklager og de innvendingstridige jødernes motstand da Kristus red inn i Jerusalem, identifiserer alle en strid som når sin avslutning ved basunhøytiden, når eselet løses. Løsningen av eselet er stadfestelsen av en profeti som identifiserer en lukket dør over

adventismen i begynnelsen ved Caesarea Filippi og en lukket dør ved slutten av perioden ved Caesarea Maritima. Eselet er et symbol på islam i det tredje ve som rammer De forente stater, innbefattet Nashville, Tennessee. Den mislykkede forutsigelsen for 18. juli 2020 blir nå gradvis korrigert ettersom Herren trekker sin hånd tilbake og åpner Jesu Kristi åpenbaring. Denne åpningen begynte i ødemarken i juli 2023.

Synet i Daniel elleve

Basunenes høytid representerer den sjuende basun, som er det tredje ve, som er islam. En basun er et ytre advarselsbudskap om krig, men den kan også forstås som et indre kall til en hellig sammenkomst. Som den lakmustest som begynner når de tretti dagene i den andre tempeltesten avsluttes, er den både et ytre og et indre budskap. Den første grunnleggende prøven kom våren 2024 med den ytre visjonen av antikrist, slik den er fremstilt i Daniel 11:14.

Og i de tider skal mange reise seg mot kongen i sør; også røverne av ditt folk skal opphøye seg for å stadfeste synet; men de skal falle. Daniel 11,14.

Det foregående verset introduserte Panium, og vitnesbyrdet om Panium fortsetter helt frem til vers femten.

For kongen i nord skal vende tilbake og stille opp en hærstyrke større enn den forrige; og etter noen år skal han visselig komme med en stor hær og med stor rikdom. Daniel 11:13.

Kongen i nord i vers ti til femten er pavemaktens stedfortredende makt, som ble representert ved Ronald Reagan i vers ti, da jernteppets mur ble fjernet, slik dette ble forbildet ved Berlinmurens fall den 9. november 1989. Vers seksten markerer fjerningen av skillet mellom kirke og stat ved søndagsloven. Vers elleve og tolv representerer krigen i Ukraina som begynte i 2014, og vers tretten identifiserer valget i 2024, når Trump, den åttende presidenten siden Reagan, som også er den åttende presidenten som er av de sju foregående presidentene, «vender tilbake» med større makt, for når han vender tilbake, «skal han stille opp en større mengde enn den forrige, og han skal visselig komme etter noen år». «Noen år» er Joe Bidens fire år.

Etter 2024 vil Roma, i samsvar med vers tretten, tre inn i Paniums profetiske historie. Den 8. mai 2025 ble den første paven fra det åndelige herlige land utvalgt, og han valgte navnet Leo, som bærer med seg mange betydningsfulle profetiske kjennetegn. Deretter blir striden innledet i vers femten.

Så skal kongen i nord komme og kaste opp en voll og innta de best befestede byene; og sørens armer skal ikke kunne stå imot, heller ikke hans utvalgte folk, og det skal ikke være noen styrke til å stå imot. Daniel 11:15.

Slaget ved Panium innledes i vers femten, og jorddyret representert ved Donald Trump vil beseire Sydens rike. Kongen i syd begynte i vers elleve en krig med Ukraina, pavemaktens stedfortredende makt, som ble finansiert og støttet av pavemaktens stedfortredende makt i vers ti—De forente stater. Kongen i syd ville seire i slaget ved Rafia, men i kjølvannet av seieren etterlater den gradvise oppløsning, som alltid er forbundet med et dragerike i syds undergang, kongen i syd i en

ytterst sårbar stilling idet kongen i nord vender tilbake, sterkere enn noen gang, og forbereder seg på slaget ved Panium. Russland og Putin er kongen i syd når De forente stater innledet den ukrainske krigen i 2014. I 2022 begynte invasjonen, og blod begynte å flyte. I 2024 vendte kongen i nord tilbake.

Peter befinner seg i Cæsarea Filippi, hvilket er begynnelsen på forkynnelsen av Midnattsropets budskap. Peter har, lik Elias og millerittene slik de er representert ved Litch og Snow, tidligere fremsatt en forutsigelse om en lukket dør og islam. Dens oppfyllelse identifiserer skillet mellom de sanne og de falske budskapene om det sene regn, og de sanne og de falske budbærerne. Peters budskap er det korrigerte budskapet om Nashville og islam, og når han står i Cæsarea Filippi, står han i Panium, slaget som leder til søndagsloven i vers seksten. Oppfyllelsen av Peters forutsigelse identifiserer begynnelsen på forkynnelsen av Midnattsropet, når islam løses, hvilket også er, linje på linje, når slaget ved Panium kommer.

Synet i Daniel ti

Basunhøytiden representerer den sjuende basun, som er det tredje ve, som er islam. En basun er et advarselsbudskap, og også et kall til en hellig sammenkomst. Den er også lakmustesten som begynner når de tretti dagene i prøven knyttet til det andre tempelet avsluttes. Den første grunnleggende ytre prøvingsvisjonen av antikrist kom våren 2024, og den andre indre prøvingsvisjonen av Kristus, slik den er framstilt i Daniel 10, kom i 2026.

Så løftet jeg mine øyne og så, og se, en mann kledd i lin, med hoftene ombundet med fint gull fra Ufas. Hans kropp var som krysolitt, hans ansikt som synet av lyn, hans øyne som ildsluer, hans armer og hans føtter som skinn av blankpusset kobber, og lyden av hans ord som lyden av en mengde.

Og jeg, Daniel, så alene synet; for mennene som var med meg, så ikke synet. Men en stor skjelving falt over dem, så de flyktet og skjulte seg.

Derfor ble jeg alene tilbake og så dette store synet, og det var ingen kraft igjen i meg; for min skjønnhet ble i meg vendt til fordervelse, og jeg beholdt ingen kraft.

Men jeg hørte lyden av hans ord; og da jeg hørte lyden av hans ord, falt jeg i dyp søvn med ansiktet mot jorden.

Og se, en hånd rørte ved meg og hjalp meg opp på mine knær og mine hendes håndflater. Og han sa til meg: Daniel, høyt elskede mann, gi akt på de ord jeg taler til deg, og stå oppreist; for nå er jeg sendt til deg. Og da han hadde talt dette ord til meg, stod jeg skjelvende. Da sa han til meg: Frykt ikke, Daniel! For fra den første dag du satte ditt hjerte på å forstå og ydmyke deg for din Guds åsyn, ble dine ord hørt, og jeg er kommet på grunn av dine ord. Men fyrsten over Perserrikets kongedømme stod meg imot i én og tyve dager; men se, Mikael, en av de fremste fyrstene, kom meg til hjelp, og jeg ble igjen der hos Persias konger. Nå er jeg kommet for å la deg forstå hva som skal hende ditt folk i de siste dager; for synet gjelder ennå mange dager. Og da han hadde talt slike ord til meg, vendte jeg mitt ansikt mot jorden, og jeg ble stum.

Og se, en som lignet menneskesønnene, rørte ved mine lepper; da åpnet jeg min munn og talte og sa til ham som sto foran meg: Å, min herre, ved synet er mine smerter vendt over meg, og jeg har ikke beholdt noen styrke. For hvordan kan tjeneren til denne min herre tale med denne min herre? For hva meg angår, så ble det straks ingen styrke tilbake i meg, og det er heller ikke pust igjen i meg.

Så kom han igjen og rørte ved meg, han som så ut som et menneske, og han styrket meg, og sa: Du høyt elskede mann, frykt ikke! Fred være med deg; vær sterk, ja, vær sterk! Og da han hadde talt til meg, ble jeg styrket og sa: La min herre tale, for du har styrket meg. Daniel 10:5–19.

Daniel ser på den tjuende dagen synet av den himmelske Yppersteprest i de siste dager. Synet av Roma som stadfester synet, var den grunnleggende og alfa-prøven i 2024, og synet av Kristus er tempelprøven. Det frembringer en adskillelse av den klassen som flykter fra Daniel og skjuler seg. Denne klassen skjuler seg under løgner og falskhet, og av denne grunn mottar de en kraftig villfarelse.

Daniel blir deretter berørt tre ganger, først av Gabriel, så av Kristus og deretter en tredje gang av Gabriel. I Det Aller Helligste fremstiller det, når Daniel blir berørt tre ganger, en styrkelse; for det begynner med at han ikke har noen styrke når han så synet, men ved den tredje berøringen blir han til sist styrket. Han blir styrket til å forstå hva som skal komme over Guds folk i de siste dager. Det profetiske budskapet om det som kommer over Guds folk i de siste dager, er budskapet som fremstilles i lignelsen om de ti jomfruer.

Daniel begynner uten styrke, for synet av Kristus som i et speil etterlot ham uten styrke; men ved slutten av de tre berøringene blir han styrket, og befalingen om å «vær sterk, ja, vær sterk», er en fordobling, som markerer den andre engelen eller den andre prøven. Den andre prøven er tempelprøven, hvor Guds folk styrkes til å forkynne budskapet om midnattsropet når leirmøtet i Exeter avsluttes. Den prøven er tempelprøven hvor toppsteinen, som var grunnsteinen og hjørnesteinen, blir templets underfulle toppstein og således markerer dets fullendelse. Daniel blir styrket på den tjuende dagen, når han ved tro går inn i Det Aller Helligste. Når han gjør det, berører Gabriel ham, så berører Kristus ham, og deretter berører Gabriel ham igjen. Daniel blir derfor styrket til å forkynne budskapet i Det Aller Helligste, hvor han ser Kristus mellom to engler, og stedet i Det Aller Helligste hvor Kristus er i midten, er nådestolen med de to dekkende kjeruber som ser mot arken, som er opplyst av lyset fra Kristi Shekinah-herlighet idet han sitter på sin trone. Synet i Daniel 10 er profetisk strukturert med Daniel skuen på Kristi herlighet som Shekinah over nådestolens trone, mens de to dekkende kjerubene skuer inn i arken!

Før basunhøytiden gjør Elia krav på at hans budskap om regn er det eneste budskapet om regn som er fra Herren, og han fremsetter en forutsigelse som når sin avslutning i en demonstrasjon som beviser hvem som er eller ikke er budbæreren, og hva som er eller ikke er budskapet. I tre og et halvt år før Karmel lette kong Ahab etter Elia, for det finnes en stridsperiode som går forut for Karmel. Karmelfjellet er ganske enkelt lakmustesten hvor karakter blir åpenbart. Den samme perioden i millerittisk historie inneholdt det samme vitnesbyrd, idet de som hatet budskapet stengte de trofaste ute fra menighetene, og de trofaste deretter oppreiste et budskap som kalte mennesker ut

fra det falne tidligere paktsfolket som ble forbigått.

Peter befinner seg ved den pentekostale søndagslov og forkynner Joels budskap, hvilket betyr at Peter forkynner det samme budskap når perioden for Midnattsropet begynner ved slutten av leirmøtet i Exeter, som begynte da Peters forutsigelse var blitt korrigert, slik også budskapene til Snow og Litch var. En strid går alltid forut for oppfyllelsen av forutsigelsen. Striden begynner derfor før oppfyllelsen av forutsigelsen.

Budskapet som vekker angst hos Akab, Jesabel og hennes profeter, og hos de ordkløyvende jødene på Kristi tid, og hos de falne protestantene i millerittisk historie, blir av Peter identifisert som Joels bok. Før den tredje lakmustesten, som markeres ved at eselet løses, blir Peters budskap angrepet av laodikeisk adventisme, og Peter svarer på motstanden ved å fastslå at budbærerne ikke er drukne; de er ganske enkelt en oppfyllelse av Joels tre kapitler. Joels tre kapitler begynner med en sviende fordømmelse av laodikeisk adventisme. Når budskapet når ørene til dem som er drukne av sterk drikk, vil de reagere. De gikk Kristus i møte idet Han steg ned fra fjellet på vei til Jerusalem, og de konfronterte Ham igjen i Jerusalem.

Eselet løses, innmarsjen begynner; de ordklyvende jødene vil at budskapet skal bringes til taushet. Jesus fortsetter og stanser så og gråter over adventismens siste dag av nådetid. Deretter, i Jerusalem, enda en konfrontasjon med jødene som ønsker at folket skal opphøre med sitt budskap. Da solen gikk ned den dagen, nådde nådetiden for den jødiske nasjon enda et trinn. Motstandens utvikling fortsetter til korsets død, og den begynte for alvor med Lasarus' oppstandelse, som markerte den annen engels ankomst og forhalingstiden.

«Betania lå så nær Jerusalem at nyheten om oppvekkelsen av Lasarus snart ble brakt til byen. Gjennom spioner som hadde vært vitner til miraklet, kom de jødiske lederne raskt i besittelse av kjensgjerningene. Et møte i Sanhedrinet ble straks sammenkalt for å avgjøre hva som burde gjøres. Kristus hadde nå fullt ut åpenbart sin makt over døden og graven. Dette mektige miraklet var det avgjørende bevis Gud tilbød menneskene på at Han hadde sendt sin Sønn til verden for deres frelse. Det var en åpenbaring av guddommelig makt, tilstrekkelig til å overbevise ethvert sinn som stod under fornuftens og den opplyste samvittighets herredømme. Mange av dem som var vitne til Lasarus' oppstandelse, kom til tro på Jesus. Men prestenes hat mot Ham ble skjerpet. De hadde forkastet alle mindre beviser på Hans guddom, og dette nye miraklet gjorde dem bare enda mer forbitret. Den døde var blitt oppreist i fullt dagslys og for øynene på en mengde vitner. Ingen list kunne bortforklare et slikt bevis. Nettopp derfor ble prestenes fiendskap mer dødelig. De var mer beslutsomme enn noensinne på å gjøre ende på Kristi gjerning.»

«Saddukeerne, selv om de ikke var velvillig innstilt overfor Kristus, hadde ikke vært så fulle av ondskap mot Ham som fariseerne var. Deres hat hadde ikke vært så bittert. Men nå var de grundig forskrekket. De trodde ikke på de dodes oppstandelse. Ved å føre fram såkalt vitenskap hadde de resonert seg fram til at det ville være en umulighet for et dødt legeme å bli brakt til live. Men ved noen få ord fra Kristus var deres teori blitt styrtet. Det ble vist at de var uvitende både om Skriftene og om Guds kraft. De kunne ikke se noen mulighet for å fjerne det inntrykk miraklet hadde gjort på folket. Hvordan kunne mennesker vendes bort fra Ham som

hadde seiret og berøvet graven dens døde? Løgnaktige rapporter ble satt i omløp, men miraklet kunne ikke benektes, og hvordan de skulle motvirke virkningen av det, visste de ikke. Så langt hadde saddukeerne ikke støttet planen om å la Kristus drepe. Men etter Lasarus' oppstandelse besluttet de at bare ved Hans død kunne Hans fryktløse fordømmelser mot dem bringes til taushet.» Alfa og Omega, 537.

Lasarus' død markerte begynnelsen på de fire dagene Jesus drøyde. Hans død representerte den andre engelens ankomst, som markerer begynnelsen på drøyetiden. Hans oppstandelse markerer de to vitnenes oppstandelse den 31. desember 2023, tjuto år etter 11. september. Hans oppstandelse markerer oppstandelsen av Esekiels døde, tørre ben. Hans oppstandelse ble forbilledliggjort ved skapelsen av Adam, som besto i at menneskeligheten, representert ved leire, ble forenet med Guddommen, representert ved livets ånde.

«Jødernes prestes og rådsherrer hatet Jesus; men store folkemengder strømmet til for å lytte til Hans visdomsord og for å være vitne til Hans mektige gjerninger. Folket var grepet av den dypeste interesse og fulgte engstelig Jesus for å høre undervisningen fra denne vidunderlige læreren. Mange av rådsherrene trodde på Ham, men våget ikke å bekjenne sin tro, for at de ikke skulle bli utstøtt av synagogen. Prestene og de eldste besluttet at noe måtte gjøres for å vende folkets oppmerksomhet bort fra Jesus. De fryktet at alle mennesker ville tro på Ham. De kunne ikke se noen trygghet for seg selv. De måtte miste sin stilling eller få Jesus drept. Og etter at de hadde fått Ham drept, ville det fremdeles være dem som var levende minnesmerker om Hans makt. Jesus hadde oppreist Lasarus fra de døde, og de fryktet at dersom de drepte Jesus, ville Lasarus vitne om Hans mektige kraft. Folket strømmet til for å se ham som var blitt oppreist fra de døde, og rådsherrene besluttet også å drepe Lasarus og bringe opphisselsen til opphør. Deretter ville de vende folket til menneskers tradisjoner og lærdommer, til å gi tiende av mynte og rute, og igjen få innflytelse over dem. De ble enige om å gripe Jesus når Han var alene; for dersom de forsøkte å gripe Ham i en folkemengde, når alles tanker var opptatt av Ham, ville de bli steinet.» Early Writings, 165.

Den 18. juli 2020 ble Åpenbaringens to vitner drept, og den andre engelen og ventetiden kom. Den 31. desember 2023 begynte den todelte oppstandelsesprosessen. Det første trinnet var grunnvollen; det andre trinnet var oppføringen av tempelet på grunnvollen. Den laodikeiske syvendedags adventistkirken hatet budskapet fra den tid det ble født i 1989, og de hater det fremdeles. Nå som de forhatte vitnene, som de trodde var døde, er blitt levende igjen, vil de hate budskapet enda mer. De vil argumentere om forutsigelsen av 18. juli 2020 med et gift som jødene hadde for Lasarus' oppstandelse. I tempelprøvens historie vil Peter svare på deres feilaktige anklager ved å peke på Joels bok som svaret på alle deres løgner.

Vi vil fortsette denne studien i neste artikkel.